

ASTRI MUREN

Svar till Bertil Lindström

Bertil Lindström argumenterar i sin kommentar för mångtydighet i ekonomiska modeller, och varnar för att acceptera det antingen/eller-val som titeln på min artikel antyder: "Cournot eller Bertrand . . .".

I allmänhet håller jag med Bertil Lindström om att det inte vore särskilt intressant att försöka bestämma sig för en enda oligopolmodell. Det är inte heller ett sådant val jag syftar på i min artikelrubrik. Men som ekonom vill man ibland kunna göra prognoser, och uttala sig om det troliga utfallet (eller åtminstone de troliga utfallen) i en given situation. För en prognosmakare skapar en mångfald modeller med olika förutsägelser onekligen en del svårigheter. Det är detta modellval jag intresserar mig för, ett så att säga lokalt snarare än ett globalt modellval: Vilken modell ska väljas för att beskriva just den här speciella situationen? När passar Cournot-modellen bäst, och när Bertrand-modellen?

De experiment jag refererar ställer upp olika "spel" – ett Cournot-spel, ett Bertrand-spel och så ett Kreps-Scheinkman-spel som i en viss mening kombinerar de båda. I analysen av experimentresultaten jämför jag utfallen av dessa olika spel: Ger Kreps-Scheinkman-spelet upphov till samma produktionsvolym, priser och vinster som Cournot-spelet? är utfallet i Kreps-Scheinkman-spelet radikalt annorlunda än i Bertrand-spelet? Detta att *olika*

spel, med olika spelregler, jämförs är avgörande i experimentet. Tanken är att testa om det verkar troligt att teknologin avgör vilka spelregler företagen följer. Hypotesen, som inte motsägs av experimentresultaten, är att på marknader där företagen möter en strikt kapacitetsrestriktion kan Cournot-spelet ge en bra förutsägelse, medan Bertrand-modellen fungerar bättre på marknader utan kapacitetsrestriktion.

Bertil Lindström utläser ur min artikel att min ambition är att finna *en* modell, som leder till en entydig förutsägelse av utfall i oligopolsituationer. Visst tycker jag att man kan tolka Kreps & Scheinkmans modell som att den innefattar de två övriga modellerna – men särskilt entydiga förutsägelser ger den ju i så fall inte eftersom Bertrand- och Cournot-modellerna ger så olika resultat. Istället skulle jag formulera syftet med experimentet som att undersöka frågan om vilken av dessa två modeller som passar bäst *för en viss teknologi*. Men frågan om huruvida Kreps & Scheinkmans modell är den enda, eller den bästa, modellen för att beskriva oligopolmarknader ger jag mej inte alls på.

Referenser

Kreps, D & Scheinkman, J, [1983], "Quantity Precommitment and Bertrand Competition Yield Cournot Outcomes", Bell Journal of Economics, vol 14, s 326–337.

PhD ASTRI MUREN är universitetslektor på nationalekonomiska institutionen vid Stockholms universitet. Hon ägnar sig i sin forskning framför allt åt industriell ekonomi och regleringar.